Oefening 22 verhalen: De sandwich-mantelzorger

Interviewer:
Janny heeft een druk leven. Maar daar is ze aan gewend. Toen ik haar vorige week ontmoette, zei ze tegen me, dat ze eigenlijk directeur is van drie 'bedrijfjes', zoals ze ze noemt: haar gezin, de bloemenwinkel van haar man, en de zorg voor haar schoonmoeder. Vandaag is ze met alle drie tegelijk bezig. En dat komt bijna dagelijks voor. Janny, vertel daar eens wat meer over.

Janny:
Nou, laat ik beginnen met mijn gezin: mijn man en drie opgroeiende kinderen. Ik kan natuurlijk niet zonder ze, ik ben stapelgek op ze. Maar soms kan ik ze wel achter het behang plakken. "Mam, waar zijn mijn gymspullen? Mam, wanneer gaan we eten? Janny, heb jij mijn witte overhemd gezien? Mam, ze zitten me te pesten!" 't Lijkt wel of ze nooit iets zelf kunnen bedenken of doen! Als echtgenote en moeder ben ik niet alleen huisvrouw maar ook vaak scheidsrechter en wandelende agenda.

Interviewer:
En dan is er nog de bloemenzaak.

Janny:
Precies. Naast mijn gezin en het huishouden werk ik ook mee in de bloemenwinkel. 's Morgens kan mijn man het wel alleen af, dan is het niet zo druk. Maar 's middags wordt het meestal drukker. Dan moet ik inspringen omdat we geen geld hebben voor extra personeel.

Interviewer:
Ja, en dan heb je als derde taak de zorg voor je schoonmoeder. Die woont nog zelfstandig, maar is erg hulpbehoevend, begrijp ik.

Janny:
Ja, ze woont een paar straten verderop. Ze is zeer slechtziend geworden en kan bijna niet meer zelfstandig lopen. Eigenlijk zou het beter zijn als ze naar een verzorgingshuis ging, maar dat wil ze voor geen geld. Ze is dan wel 83, maar ze vindt dat ze nog best op zichzelf kan wonen. Overdag komt een paar uur de thuiszorg bij oma… ja, het is wel mijn schoonmoeder, maar ik noem haar vaak oma... Een paar keer per week krijgt ze eten via de organisatie 'Tafeltje-dekje'. Op andere dagen neem ik wat eten voor haar mee. Iedere dag ga ik even langs als ik op weg ben naar de bloemenwinkel. Even kijken of ze nog iets nodig heeft. En 's avonds, als ik de hond voor de laatste ronde uitlaat in het parkje, ga ik haar helpen om in bed te komen. Dan leg ik ook alles klaar voor de volgende ochtend, maar 's morgens hoef ik zelf niet naar haar toe, want dan helpt iemand van de thuiszorg haar met opstaan en aankleden. Dat ze daar weleens over zeurt en moppert tegen me , vind ik niet zo erg. Wat ik wel vervelend vind, is dat vaak zo moe ben. Ik voel me soms net zo'n sandwich, platgedrukt tussen verschillende lagen: mijn gezin en de winkel aan de ene kant en oma aan de andere kant.

Interviewer:
Dat kan ik me voorstellen: Nou, Janny, bedankt voor je openhartige verhaal. En hou vol, zou ik zeggen.

Naar : http://www.mantelzorg.info/nl/site/verhaal1

De sprong © Boom uitgevers Amsterdam 2011